Telenor Sverige Aktiebolag
Att: advokaterna AA och BB samt biträdande juristerna CC och DD (ombud)
Mannheimer Swartling Advokatbyrå AB

Skickas per e-post

Anmälan om företagskoncentration – bredbandstjänster

Konkurrensverkets beslut

Konkurrensverket lämnar Telenor Sverige Aktiebolags, 556421-0309, förvärv av ensam kontroll över Bahnhof AB (publ), 556519-9493, utan åtgärd.

Konkurrensverket
Ringvägen 100
118 60 Stockholm
08-700 16 00
konkurrensverket@kkv.se
www.konkurrensverket.se

Bakgrund

Den anmälda företagskoncentrationen

1. Telenor Sverige Aktiebolag (Telenor) anmälde den 28 september 2026, i enlighet med 4 kap. 6 § konkurrenslagen (2008:579), KL, förvärv av ensam kontroll över Bahnhof AB (publ) (Bahnhof).

2. Det anmälda förvärvet utgör en företagskoncentration enligt 1 kap. 9 § KL. De berörda företagen har tillsammans en omsättning som överstiger tröskelvärdena i 4 kap. 6 § KL. Koncentrationen uppnår inte tröskelvärdena för gemenskapsdimension enligt Rådets förordning nr 139/2004 om kontroll av företagskoncentrationer.[1] Konkurrensverket är således behörigt att pröva koncentrationen.

Berörda företag

3. Telenor tillhör Telenorkoncernen som tillhandahåller mobila och fasta telekommunikationstjänster samt tv-distributionstjänster i bl.a. Norge, Sverige, Danmark och Finland. Moderbolag i Telenorkoncernen är Telenor ASA som har sitt säte i Oslo, Norge, och är noterat på Oslo Børs. Den norska staten innehar 53,97 procent av aktierna i Telenor ASA. Telenorkoncernens verksamhet på den svenska marknaden bedrivs i första hand genom Telenor. Telenor erbjuder helhetslösningar inom telekommunikation, inklusive mobiltelefoni, fast bredband, tv-distributions- och datatjänster till både privat- och företagskunder i hela Sverige under flera varumärken. På den svenska marknaden för fast bredband är Telenor främst verksamt som tjänsteleverantör under varumärkena Telenor och Ownit, utan egen accessnätsinfrastruktur.

4. Bahnhof är moderbolag i Bahnhofkoncernen, och är ett svenskt aktiebolag med säte i Stockholm och noterat på handelsplattformen Nasdaq First North Growth Market. Bahnhofkoncernen har dotterbolag i Sverige, Norge, Danmark, Finland, Tyskland och Portugal. Bahnhof erbjuder tjänster inom bredband, nätverkstjänster och it-infrastruktur till både privat- och företagskunder. Därutöver har Bahnhof en begränsad verksamhet inom fasta telefoni- och tv-tjänster. Såvitt avser tv-tjänsterna erbjuds dessa av Bahnhof i samarbete med externa leverantörer, vilka svarar för tillhandahållandet av tjänsterna och Bahnhof agerar därvid endast som förmedlare. Likt Telenor är Bahnhof främst verksamt som tjänsteleverantör i förhållande till bredbandskunder, utan egen accessnätsinfrastruktur. Bahnhof har vidare ett särskilt fokus mot säkerhet och autonomi, till exempel genom att tillhandahålla driftsäkra nät till kontor, samt molntjänster och infrastruktur (exempelvis datacenter).

[1] Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EUT L 24, 29.1.2004, s. 1–22), artikel 1.

5. Telenor och Bahnhof benämns i det följande tillsammans för Parterna.

Marknadsförhållanden

6. Konkurrensverkets utredning har fokuserat på det horisontella sambandet mellan Parterna som består i tillhandahållande av fasta bredbandstjänster via fiber till slutkunder. Det är endast i förhållande till detta samband som det framkommit indikationer på att koncentrationen skulle kunna hämma konkurrensen.[2]

7. Bredbandstjänster kan tillhandahållas genom olika tekniska lösningar och anslutningsformer. De tre huvudsakliga formerna för tillhandahållande av bredbandstjänster i Sverige är (i) fasta bredbandstjänster, (ii) trådlösa bredbandstjänster, samt (iii) trådlösa bredbandstjänster som tillhandahålls med en fast anslutningspunkt, ofta benämnda Fixed Wireless Access (FWA).

8. Fasta bredbandstjänster levereras via en fast anslutningspunkt och tillhandahålls främst via fibernät, koaxialnät (även kallat kabel-tv-nät) och kopparnät (som är under avveckling). Trådlösa bredbandstjänster tillhandahålls i stället via mobilnätet genom radiokommunikation mellan slutanvändarens terminalutrustning och en basstation, varefter trafiken förs vidare genom operatörens nätinfrastruktur. FWA utgör i sin tur en särskild form av trådlöst bredband, där anslutningen sker trådlöst men från utrustning placerad på en fast adress hos slutanvändaren.

9. Bredbandstjänster via fiber produceras inom en värdekedja som kan delas in i olika förädlingsnivåer. Inom värdekedjan fyller aktörerna olika funktioner. En aktör kan agera som *nätägare* (den aktör som äger den fysiska infrastruktur som krävs för att tillhandahålla bredbandstjänster till slutkunder), som *kommunikationsoperatör* (den som ansvarar för driften av nätet), som *tjänsteleverantör* (den som tillhandahåller bredbandstjänster till slutkunder) eller i flera av dessa funktioner. Kommunikationsoperatörsledet som mellanled förekommer bara när det gäller produktion av bredbandstjänster över fibernät.

10. Slutkunder av bredbandstjänster utgörs av privatpersoner (i egenskap av enskilda kunder eller som bostadsrätts- eller hyresrättsinnehavare), små och medelstora företag, större företag och myndigheter. Vidare kan det finnas anledning att skilja mellan slutkunder som är hänförliga till enfamiljshus (Single Dwelling Unit, SDU) respektive flerfamiljshus (Multi Dwelling Unit, MDU), eller om slutkunden är ansluten till så kallade öppna nät eller genom gruppavtal.

[2] Avseende en tänkbar marknad för så kallade colocation-tjänster visar Konkurrensverkets utredning att det saknas skäl att befara något påtagligt hämmande av effektiv konkurrens på en sådan marknad.

Utredning

11. Konkurrensverket har under utredningen varit i kontakt med Parterna och ett antal konkurrenter genom intervjuer, åläggande och skrivelser om att komma in med information och uppgifter. Konkurrensverket har även hämtat in uppgifter från Post- och telestyrelsen, PTS. Vidare har Konkurrensverket genomfört en enkätundersökning med ett urval av Parternas gruppavtalskunder (bostadsrättsföreningar).

Bedömning

Inledning

12. En företagskoncentration som prövas enligt 4 kap. 1 § KL ska förbjudas om den är ägnad att påtagligt hämma förekomsten eller utvecklingen av en effektiv konkurrens på marknaden. Vid prövningen av om en företagskoncentration ska förbjudas ska särskilt beaktas om den medför att en dominerande ställning skapas eller förstärks.

13. I Konkurrensverkets beslut att lämna koncentrationen mellan *Telia* och *Bredband2*[3] utan åtgärd noterade verket omständigheter som talade för att fasta bredbandstjänster via fiber utgjorde en egen relevant produktmarknad och att den i sin tur skulle kunna avgränsas utifrån om bredbandstjänsterna tillhandahålls på den öppna marknaden eller genom gruppavtal. Verket noterade vidare att det fanns omständigheter som talade både för och emot en nationell geografisk marknadsavgränsning. För den slutliga bedömningen i det ärendet var det emellertid inte nödvändigt att fastställa den relevanta marknaden.

14. Inte heller i nuvarande ärende har det varit nödvändigt att slutligt avgränsa någon relevant produktmarknad eller geografisk marknad eftersom, som framgår nedan, detta inte har varit nödvändigt för att bedöma koncentrationens effekter.

15. I det följande redogör Konkurrensverket närmare för bedömningen av koncentrationens effekter i två tänkbara produktsegment. Det ena tänkbara segmentet är fasta bredbandstjänster via fiber inom öppna nät som tillhandahålls genom kommunikationsoperatörer. Det andra tänkbara segmentet är fasta bredbandstjänster via fiber eller koaxialkabel till slutkunder som omfattas av gruppavtal. Konkurrensvillkoren avseende tjänster i öppna nät tycks följa de områden där en given kommunikationsoperatör är verksam. Konkurrensvillkoren avseende gruppavtal tycks vara desamma över landet.

---

[3] Konkurrensverkets beslut den 22 december 2025 i dnr 732/2025, *Telia/Bredband2*, punkterna 52 och 64.

Fasta bredbandstjänster via fiber (öppna nät)

16. En tjänsteleverantör behöver tillgång till det nät som ansluter respektive slutkund för att kunna leverera bredbandstjänster till slutkunden. Det vanligaste sättet för en tjänsteleverantör att få sådan tillgång till det underliggande nätet är att teckna avtal med den kommunikationsoperatör som driftsätter nätet. Slutkunderna köper då sina bredbandstjänster via den plattform som kommunikationsoperatören tillhandahåller. Flera tjänsteleverantörer kan således erbjuda bredbandstjänster till slutkunder inom samma nät via kommunikationsoperatörens plattform.[4]

17. Det finns flera sätt att mäta marknadsandelar inom telekomsektorn. En möjlighet är att utgå från hela stocken av abonnemang för respektive leverantör på en marknad (volymbaserade marknadsandelar). Konkurrensverkets utredning visar att Parterna kommer att få en volymbaserad marknadsandel som överstiger 25 procent på sexton lokala plattformar som tillhandahålls av kommunikationsoperatörer. På ingen av dessa tänkbara marknader överstiger Parternas marknadsandelar 45 procent. På samtliga dessa tänkbara lokala marknader är Telia inklusive Bredband2 (som fortsättningsvis benämns som Telia), Tele2 och flera andra bredbandsleverantörer också verksamma.

18. På marknader där relationen mellan kunder och leverantörer är långvarig riskerar volymbaserade marknadsandelar att ge en missvisande bild av leverantörernas nuvarande marknadsposition avseende nya abonnemang. Ett annat sätt att mäta marknadsandelar är därför att utgå från bruttotillskott av kunder (så kallade gross adds) för respektive leverantör på en marknad. I jämförelse med volymbaserade marknadsandelar kan marknadsandelar baserade på bruttotillskott ge ett mått på leverantörernas nuvarande konkurrensstyrka. Den nuvarande konkurrensstyrkan är relevant för en framåtblickande prövning av koncentrationens effekter.

19. Konkurrensverket har beräknat marknadsandelar i termer av bruttotillskott på de tänkbara relevanta marknaderna avseende öppna nät genom att ålägga relevanta kommunikationsoperatörer att komma in med uppgifter om bruttotillskott av kunder. Resultaten har i den delen inte gett anledning att anta att Parternas volymbaserade marknadsandelar, räknade på hela stocken av befintliga avtal, underskattar deras nuvarande marknadsposition. Snarare talar utredningen för att marknadsandelarna beräknade utifrån samtliga befintliga avtal överskattar Parternas nuvarande marknadsposition. I många fall överskattar marknadsandelarna utifrån befintliga avtal Parternas position betydligt.

[4] Se även Konkurrensverkets beslut den 22 december 2025 i dnr 732/2025, *Telia/Bredband2*, punkt 26.

20. Det finns även uppgifter från konkurrenter till Parterna att inträdeshindren på en tänkbar relevant marknad som avser öppna nät inte är särskilt höga, även om det finns indikationer i utredningen på att det är desto svårare att expandera på dessa marknader. Expansionssvårigheterna har särskilt antagits gälla aktörer med mindre välkända varumärken.

21. Sammantaget ger Konkurrensverkets utredning i denna del inte stöd för att fortsätta utreda om koncentrationen kan förväntas påtagligt hämma en effektiv konkurrens inom en tänkbar relevant marknad avseende fast bredband via fiber i öppna nät.

Fasta bredbandstjänster via fiber och koaxialkabel (gruppavtal)

22. Vid gruppavtal förhandlar bostadsrättsföreningar och andra fastighetsägare kollektivt med en tjänsteleverantör om exklusiv leverans av bredbandstjänster till samtliga hushåll i fastigheten. Konkurrenssituationen vid gruppavtal kan jämföras med en upphandlingsmarknad där konkurrensen huvudsakligen äger rum vid upphandlingstillfället, till skillnad från den öppna marknaden där konkurrensen sker löpande och utan exklusivitet. Gruppavtal har dessutom normalt längre bindningstider jämfört med den öppna marknaden.[5]

23. På en tänkt nationell marknad som omfattar fasta bredbandstjänster via fiber eller koaxialkabel till slutkunder som omfattas av gruppavtal visar utredningen att Parterna kommer att få en gemensam volymbaserad marknadsandel på cirka 32 procent enligt offentlig statistik från PTS. Efter koncentrationen kommer Parterna att möta konkurrens från Telia, Tele2 och ett antal mindre aktörer. Telia kommer även fortsättningsvis att vara den största aktören på marknaden.

24. Konkurrensverket har även beräknat marknadsandelar i termer av bruttotillskott av kunder för Parterna avseende gruppavtal. Dessa marknadsandelar har beräknats utifrån uppgifter om kundanskaffningar som har hämtats in från Parterna och deras största konkurrenter som tillsammans står för cirka 97 procent av volymen av abonnemang på gruppavtalsmarknaden. Resultatet av undersökningen har visat att Parternas marknadsandelar, beräknade utifrån befintliga gruppavtal, i någon mån underskattar deras nuvarande marknadsposition. Parternas sammanslagna nuvarande marknadsandel, beräknad utifrån bruttotillskott, blir dock inte så stor att det i sig ger upphov till en farhåga om att konkurrensen inom gruppavtal skulle hämmas genom koncentrationen.

25. På motsvarande sätt som avseende fasta bredbandstjänster via fiber i öppna nät finns uppgifter från konkurrenter till Parterna att inträdeshindren på en

[5] Konkurrensverkets beslut den 22 december 2025 i dnr 732/2025, *Telia/Bredband2*, punkt 54.

tänkbar marknad som avser gruppavtal inte är särskilt höga. Utredningen visar samtidigt indikationer på att även om inträde är relativt enkelt så är det sedan förhållandevis svårt att expandera inom gruppavtalsmarknaden. Sådana expansionssvårigheter förefaller, liksom på marknaden för öppna nät, i synnerhet gälla aktörer med mindre välkända varumärken.

26. Konkurrensverket har genomfört en enkätundersökning med ett urval av Parternas gruppavtalskunder (bostadsrättsföreningar). I enkäten framkommer att en stor del av särskilt Bahnhofs kunder som besvarat enkäten har uttryckt en oro över förvärvet. Oron i enkäten har bl.a. bestått i att respondenterna befarat att Bahnhof kommer att försvinna som en följd av koncentrationen eller i vart fall att Bahnhof kommer att minska sitt integritetsskydds- och säkerhetsarbete. Vidare har en konkurrent till Parterna framfört farhågor kring en affärsmodell som Telenor, enligt konkurrenten, tillämpar avseende gruppavtal.

27. Telenor har fått tillfälle att yttra sig över farhågorna som uttryckts i enkäten. I huvudsak har Telenor framfört att farhågorna i enkätsvaren är ogrundade. Konkurrensverket har inte funnit stöd för någon annan uppfattning i de interna handlingar som getts in tillsammans med anmälan. Konkurrensverket har inte heller funnit stöd för att de farhågor som uttryckts av en konkurrent till Parterna i sig ger anledning att anta att koncentrationen påtagligt kommer att hämma effektiv konkurrens.

28. Sammantaget ger Konkurrensverkets utredning i denna del inte stöd för att fortsätta utreda om koncentrationen kan förväntas påtagligt hämma en effektiv konkurrens inom en tänkbar relevant marknad avseende fast bredband via fiber eller koaxialkabel till slutkunder som omfattas av gruppavtal.

Slutsats

29. Konkurrensverket finner att koncentrationen inte är ägnad att påtagligt hämma förekomsten eller utvecklingen av en effektiv konkurrens på marknaden. Koncentrationen lämnas därför utan åtgärd i enlighet med 4 kap. 11 § KL.

Detta beslut har fattats av biträdande enhetschefen Jaewon Kim. Föredragande har varit ekonområdet Marcus Salomonsson.

Beslutet kan inte överklagas (7 kap. 1 § KL).